

РЕКТОРИ

ЗАБОРОВСЬКИЙ Сергій Андрійович **Директор інституту (з березня 1917 р.)**

Народився в 1859 р. У 1890 р. закінчив один із найстаріших ВНЗ Росії — Морський кадетський корпус. Після завершення навчання і отримання диплома військового інженера, працював на будівництві Транс-сибірської магістралі і брав участь у реконструкції Брестської фортеці. З 1901 р. виконував обов'язки екстраординарного професора Варшавського політехнічного інституту. З 1906 р. викладав «Будівельну механіку» в Катеринославському вищому гірничому училищі. З березня 1917 р., будучи професором гірничого училища, працював, за сумісництвом, першим директором у новоутвореному Катеринославському політехнічному інституті. У 1918 р. Катеринославський політехнічний інститут перетворено на Єврейський науковий інститут. Ректором цього інституту залишався С. А. Заборовський. Весною 1920 р. Єврейський науковий інститут знову перейменовано на Катеринославський політехнічний інститут (ректор — С. А. Заборовський), який проіснував до 1 липня 1921 р. і був реорганізований у Катеринославський вечірній робітничий будівельний технікум, що готував інженерів-будівельників. Сергій Андрійович, як досвідчений учений та організатор системи освіти, став завідувачем навчальної частини технікуму і викладав «Опір матеріалів». На базі технікуму в 1930 р. було створено Дніпропетровський будівельний інститут, який вважається нащадком Катеринославського політехнічного інституту. З огляду на факти біографії, проф. С. А. Заборовського історично можна вважати першим керівником вищої будівельної освіти Катеринослава — Дніпропетровська.

МІНДЕЛЬ Соломон Ісаакович **Директор інституту** **(березень 1930 р. — вересень 1931 р.),** **в. о. директора (жовтень 1943 р. — грудень 1944 р.)**

Народився в 1887 р. у містечку Кодин Київської губернії. Навчався в двокласному училищі. Трудову діяльність розпочав у каретній майстерні в Каневі. В 1904 р. переїхав до Білої Церкви, де працював маляром до кінця 1906 р. В 1907 р. переїхав до Катеринослава. Був маляром на будівництвах міста, в 1923 р. став секретарем робіткому і членом Президії Катеринославського губернського союзу будівельників. У 1925 р. організував будівельний кооператив «Червоний будівельник» і став головою Правління. У 1926 р. призначений директором Вечірнього робітничого будівельного технікуму. В 1930 р. технікум був перетворений на будівельний інститут. Директором нового інституту було призначено С. І. Мінделя. На цій посаді працював до вересня 1931 р., а далі його переводять на виборну посаду до Дніпропетровської міської ради. З 1932 по 1933 р. працював заступником завідувача обласного відділу комунального господарства. В 1933–1934 рр. був головою міської ради Бердянська. Після повернення до Дніпропетровська очолив Облбудтрест, де працював до 1938 р. З цього року обіймав посаду заступника директора з адміністративно-господарської частини Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту. В 1941 р. брав активну участь в евакуації інституту до Новосибірська, де продовжив роботу на колишній посаді в місцевому інженерно-будівельному інституті. В 1943 р. повернувся до Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту на посаду в. о. директора. В 1945 р. перейшов на роботу в Дніпропетровський металургійний інститут.